

‘Εξωτικό Καλοκαίρι’ από τον Κώστα Μασσέρα

Πριν λίγους μήνες παρουσιάσαμε το φωτογράφο Κώστα Μασσέρα και δημοσιεύσαμε ένα μικρό δείγμα της δουλειάς του στη σχετική γκάλερι του in[+]frame. Ο Μασσέρας συνεχίζει να μας εκπλήσσει με τη αξιόλογη δουλειά του καθώς είχαμε την ευκαιρία να ανακαλύψουμε την σειρά του ‘Εξωτικό Καλοκαίρι’. Παρόλο που ο χειμώνας είναι καθοδόν, δεν είναι ποτέ αργά για να απολαύσουμε τις επιλογές του φωτογράφου που αντανακλούν το προσωπικό όραμα ενός εξωτικού καλοκαιριού!

‘Εξωτικό Καλοκαίρι’

(κείμενο και φωτογραφίες από τον Κώστα Μασσέρα)

«Η βουτιά»

Παίζουν ρακέτες, πίνουν μπύρες, μαυρίζουν και φλερτάρουν. Σπάνια μπαίνουν στην θάλασσα - για ένα ξέβγαλμα από την άμμο, για να δροριστούν ή να ξεμεθύσουν. Πάνω σε τραπέζια ή κάτω από αυτά, μέσα σε εκκωφαντική μουσική που επιβάλλει σιωπή ή ουρλιαχτά, και διαρκή κίνηση. Στην νεολαιίστικη παραλία η διασκέδαση δεν σταματάει ποτέ.

Σε μία άλλη πιο ήσυχη, πηγαίνουν ηλικιωμένοι. Όταν φθάσουν μπαίνουν κατευθείαν για μπάνιο. Αφού μουλιάσουν αρκετά, βγαίνουν ντύνονται και φεύγουν. Για αυτούς η παραλία είναι η απαραίτητη απόσταση που πρέπει να διασχίσουν μέχρι την θάλασσα.

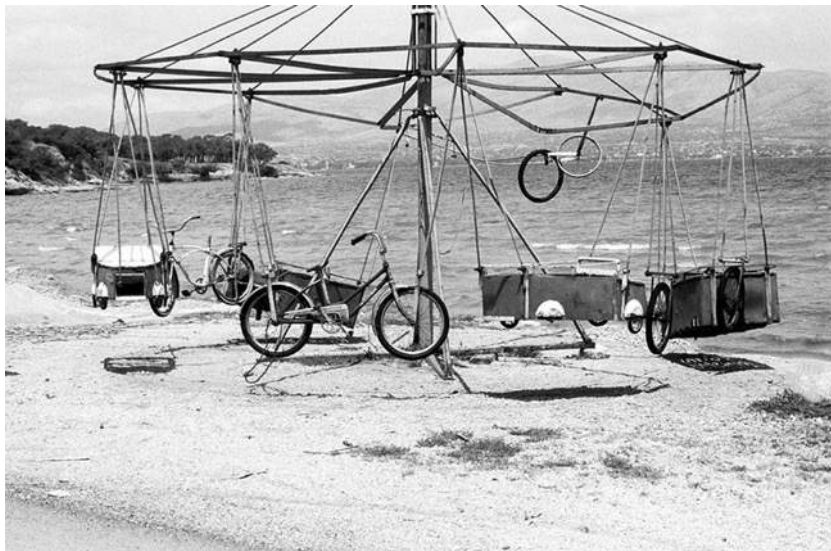
Σε μια βοτσαλωτή παραλία τριγυρισμένη από βράχια με ένα μικρό μονοπάτι να την ενώνει με τον δρόμο κολυμπάμε μόνο τρεις: εγώ, εκείνη και εκείνος. Δεν γνωρίζω τα ονόματά τους, δεν μιλάμε παρά μόνο από ανάγκη όταν βρεθούμε πρόσωπο με πρόσωπο, τότε λέμε –καλημέρα. Εκείνη ξαπλώνει στην μέση της παραλίας. Φοράει μια φούξια καπελαδούρα. Κάθε φορά

βάζει μισό μπουκάλι λάδι έτσι που το δέρμα της γυαλίζει πιο πολύ από το μπλε – λαγκούν ολόσωμο μαγιό της. Εκείνος στην δεξιά άκρη ψηλός ,τριχωτός- και μυώδης. Φοράει ένα μαύρο μαγιό που είναι σαν να μη το φοράει , γιατί χάνεται μέσα στο μαυριδερό- γεμάτο τρίχες- σώμα του.

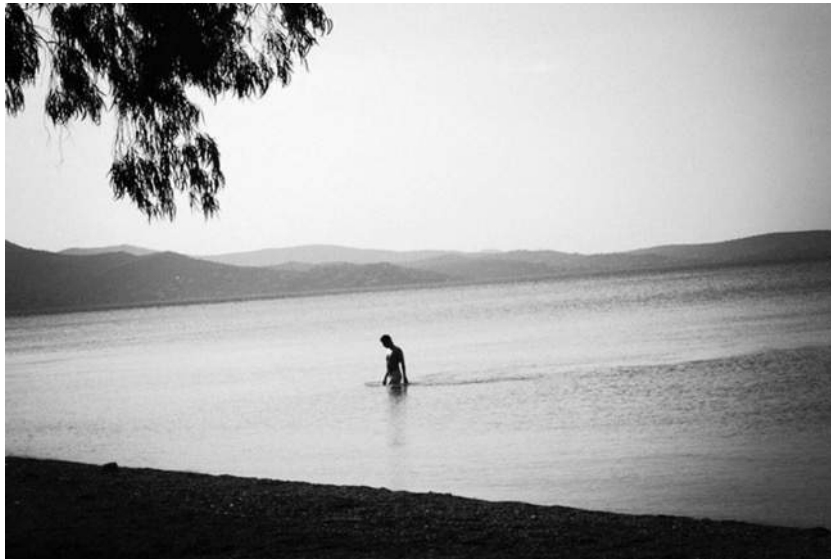
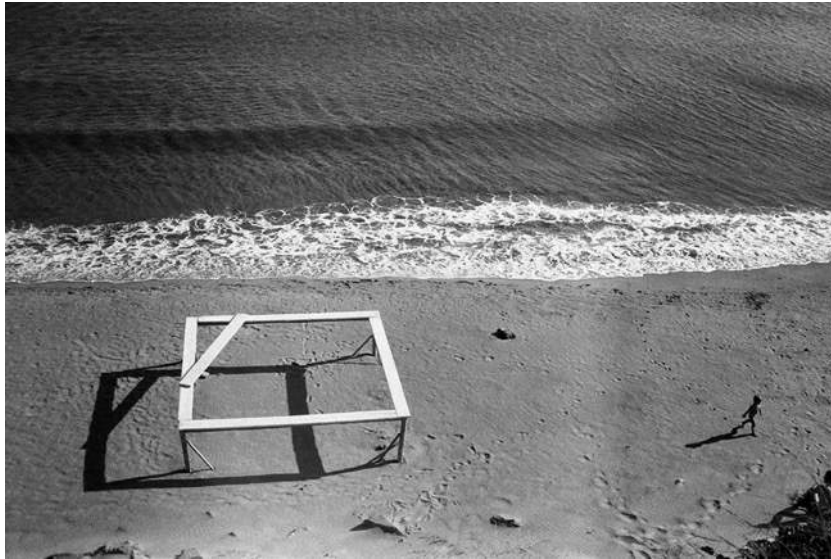
Πρώτα σηκώνεται εκείνη (είναι μία ευγενική παραχώρηση μεταξύ των κυρίων;) και μπαίνει στην θάλασσα. Κάθεται ακίνητη μέσα στο νερό ατενίζοντας τον ορίζοντα. Φοράει πάντα το καπέλο της. Ξαπλώνει απαστράπτουσα στην ψάθα της. Ύστερα σηκώνεται ο ψηλός περπατάει γέρνοντας λίγο μπροστά και πέφτει με θόρυβο στο νερό. Κολυμπάει γρήγορα για δέκα λεπτά και μετά ξεκουράζεται ανάσκελα αφήνοντας ένα πίδακα νερού να βγει από το στόμα του. Χαμογελάω ξέρω ότι έχουν γυρίσει τα κεφάλια τους και ρίχνουν κλεφτές ματιές σε μένα - είναι η σειρά μου. Ξαπλώνω στο νερό και σκέφτομαι. Για άλλους το μπάνιο είναι ένα βάπτισμα, βγαίνοντας νιώθουν νέοι άνθρωποι αφήνοντας πίσω ένα κομμάτι του παλιού τους εαυτού. Οι ψυχολόγοι μιλάνε για επιστροφή στην μήτρα. Κοιτάζω κατευθείαν τον ήλιο ένα λευκό φως με τυφλώνει. Δεν ακούω πάρα μόνο παφλασμούς. Το αλάτι στο στόμα έχει νεκρώσει τους γευστικούς κάλυκες. Στο κορμί μου η υγρή αίσθηση της απομόνωσης από τον κόσμο σαν να είμαι μέσα σε ένα μπουκάλι όπου το μήνυμα είμαι εγώ ο ίδιος.

Δεν νιώθω τίποτα. Ολική αναισθησία. Και αυτό είναι ευτυχία, και την ευτυχία την καταναλώνεις σε μικρές δόσεις μοιράζοντας την με τους άλλους. Κολυμπάω προς την ακτή, οι «σύντροφοι» μου ανυπομονούν.

** Τα πνευματικά δικαιώματα όλων των φωτογραφιών ανήκουν στον Κώστα Μασέρα*

in[+]frame